

Det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) og det ærede Medlem for Randers Landkreds (Gerud Jensen) udtalte deres Tilfredshed med, at jeg i Aar har foreslaaet at forhøje Bevillingen til Rejser og Præmiering af Husmandsbrug til 90,000 Kr. Jeg paaskønner disse Udtalelser. Ogsaa jeg mener, at dette Beløb ingenlunde er for stort, og at Nytten af det fuldt ud staar i Forhold til Udgiften. Derimod ankede det ærede Medlem fra Herning over, at man overhovedet nu fandt Anledning til at forhøje Renten af Statens Udlaan til 4 pCt. Han mente, at med Hensyn til Laan i Henhold til Husmandsloven kunde der maaske være Mening deri, idet han ikke rigtig vidste, om Fordelen ved den lave Rente altid kom Køberne til gode, om ikke Sælgerne tog Fordelen. Men med Hensyn til Laanene til Hede dyrkere syntes han ikke, der var nogen Grund til at forhøje Renten. Jeg tror ikke, at 4 pCt.s Rente i dette Øjeblik af Statens Udlaan kan kaldes nogen høj Rente. Yderligere gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at han til Hedebruget kunde ønske 20,000 Kr. ud over det Beløb, der er opført paa Finanslovsforslaget til Opdyrkning af nye Hedeegne. Jeg har, som det ærede Medlem ogsaa nævnede, besøgt disse Egne i Sommer og set „Hedebruget“s Arbejde og Virksomhed og skal villigt indrømme, at jeg fik det allerbedste Indtryk af „Hedebruget“s Virksomhed, og jeg skal tilføje, at jeg er ganske sikker paa, at en tilstrækkelig Sondring og Undersøgelse af de Arealer, som bliver opdyrket, bliver gjort, som den skal gøres. Hvorvidt jeg kan love at stille Forslag om yderligere 20,000 Kr., er en anden Ting, thi det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at denne Virksomhed betragtes paa forskellig Maade, nogle mener, at disse Tilskud til Hedeopdyrkning i mange Tilfælde ikke kommer Hedeopdyrkerne alene til gode, men ogsaa Hedejerne. Dernæst maa jeg erindre om, at man i Fjor her i dette Ting blev enig om en Ordning, som man den Gang mente skulde gælde i hvert Fald i dette Aar. Jeg har derfor ikke turdet stille noget Forslag i saa Henseende, men dersom Finansudvalget og Rigsdagen anser det for rigtigt, at dette Beløb opføres, vil jeg ikke have noget derimod at indvende. Men det skal afgøres, mener jeg, ved Forhandling mellem Finansudvalget og Ministeren, naar, den Tid kommer.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) omtalte Indsejlingsforholdene ved Esbjerg. Jeg kan fuldt ud give ham Ret i, hvad han udtalte. Jeg har set dem, og

jeg tror, at det er ganske nødvendigt, og jeg antager ogsaa, den samlede Rigsdag vil indrømme, det er nødvendigt, at Indsejlingsforholdene bliver bedre, efterhaanden som de Skibe bliver større, som fragter vore Landbrugsprodukter til England. Med Hensyn til Fiskerihavnen i Esbjerg er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem. Som Forslaget lyder i Øjeblikket, gaar det ud paa, at kun to Trediedele af Fiskerihavnen skal uddybes straks og senere den sidste Trediedel. Efter min Opfattelse er Fiskerihavnen i Øjeblikket ikke for stor, selv om hele Havnen bliver uddybet, men naar først Fiskerihavnen blev taget i Brug med to Trediedele, og man bagefter skulde uddybe den sidste Trediedel, vilde Havnen i den Tid, Uddybningen skete, være fuldstændig ubrugelig for Fiskerne. Derfor tror jeg, man maa nøje overveje, om man ikke skal uddybe hele Havnen samtidig. Naar saa det ærede Medlem føjede til, at det var rigtigt, før der blev taget nogen Beslutning, at Trafikministeren og Landbrugsministeren besaa Forholdene paa Stedet, skal jeg dertil sige, at det har vi ogsaa selv tænkt paa.

Det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) omtalte en Lysbøje Nord for Samsø. Det er ganske rigtigt, at jeg ser med Velvillie paa denne Lysbøje. Udgiften vil ikke beløbe sig til mere end 4,000 Kr., thi det er efter min Mening tilstrækkeligt, at Lysbøjen er ude de 8 Maaneder af Aaret, hvor der er mørke Nætter. Hvis det ikke er tilstrækkeligt, vil Beløbet blive mindst dobbelt saa stort.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) spurgte, foruden at omtale Ønskeligheden af en Revision af Jagtloven, om jeg ikke vilde fremsætte Forslag til Lov om Udryddelse af Raager. Jeg tør ikke love det ærede Medlem, at jeg vil fremsætte et saadant Lovforslag i denne Samling. For det første, fordi Ministeriet har faaet Andragender baade for og imod et saadant Lovforslag, og for det andet, fordi det ikke kan bestrides, at Raagerne ogsaa gør deres Nytte. Jeg er i det hele taget ikke meget stemt for Lovgivning paa disse Omraader. Man har vistnok heller ikke gjort, hvad der kan gøres ad privat Vej, for at udrydde disse Skadedyr. Har man virkelig prøvet at henvende sig til Bjerne af saadanne Udvlækningssteder privat eller gennem Landboforeninger eller paa anden Maade? Det synes jeg, man først skulde forsøge. Der har i det hele taget været Tale om at lovgive om en hel Del lignende Forhold, og